

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1996-1997

18 MAI 1997

Projet de loi modifiant l'article 320 du Code des impôts sur les revenus 1992 en vue d'interdire aux dispensateurs de soins de détacher la souche fiscale des attestations de soins

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

Nº 1 DE M. **HATRY**

Art. 2

Supprimer cet article.

Justification

1. L'article 320, § 1er, du Code des impôts impose déjà à tous les titulaires de profession libérale de délivrer un reçu daté et signé. Cette disposition s'applique par conséquent également aux médecins, aux praticiens de l'art dentaire ainsi qu'aux auxiliaires paramédicaux.

Cependant, imposer un «reçu patient» non détachable des attestations de soins mettrait fin à la pratique courante de ce que l'on peut appeler, le paiement différé. En effet, pour des raisons

Voir:

Document du Sénat:

1-640 - 1996/1997:

Nº 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1996-1997

18 MEI 1997

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 320 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 betreffende de onafscheurbaarheid van de fiscale strook door de zorgverleners

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER **HATRY**

Art. 2

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

1. Artikel 320, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen legt alle beoefenaars van vrije beroepen reeds de verplichting op een gedagtekend en ondertekend ontvangstbewijs af te geven. Deze bepaling is bijgevolg ook van toepassing op geneesheren, tandheelkundigen en paramedische medewerkers.

Door een «patiënten-ontvangstbewijs» op te leggen dat niet afgescheurd mag worden van het getuigschrift voor verstrekte hulp, zou een einde komen aan de veel voorkomende praktijk

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-640 - 1996/1997:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

sociales qui se multiplient dans notre pays, de nombreux médecins permettent aux patients de payer après que ceux-ci aient été remboursés par leur mutuelle.

Or, la disposition proposée ne permettrait plus l'usage de cette pratique, compte tenu qu'il ne sera plus possible de délivrer d'attestations de soins avant d'avoir été payé.

2. De plus, l'article 327, § 1er, alinéa 3, du Code des impôts stipule que les reçus-attestations délivrés par les médecins, par les praticiens de l'art dentaire et par les auxiliaires paramédicaux, ne peuvent être communiqués sans que, selon le cas, le Conseil national de l'Ordre des médecins ou les Commissions provinciales n'aient eu l'occasion de s'assurer que l'Administration des Contributions directes ne dispose d'informations au sujet de l'identité des malades et des assurés.

Cependant, la disposition proposée incitera le fisc à recueillir des informations auprès des organismes assureurs sur base des attestations de soins remises avec la souche fiscale. Le risque est donc accru que l'administration fiscale recueille par la même occasion des informations relatives à l'identité des malades et ne porte ainsi atteinte à leur vie privée.

Or, cette disposition ne comporte aucune garantie quant au respect du secret médical, qui sera immanquablement violé lors de tout contrôle fiscal, portant *in fine*, sur des attestations de soins.

Aussi, il est impératif de supprimer cette disposition contestable.

N° 2 DE M. HATRY

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 1)

Art. 2

Remplacer les mots «que les médecins, les pharmaciens, les licenciés en biologie clinique, les accoucheuses, les infirmières, les hospitalières et assimilées, les kinésithérapeutes et les dentistes» **par les mots suivants:** «*que les personnes exerçant les professions médicales et paramédicales visées à l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice de l'art de guérir, de l'art infirmier, des professions paramédicales et aux commissions médicales*».

Justification

Le texte proposé énumère les différentes catégories professionnelles qui seront soumises à cette disposition. Or, l'énumération de professions qui ne sont pas définies par ailleurs peut engendrer l'insécurité juridique. De plus, le texte néerlandais ne correspond pas toujours au texte français. Enfin, il semble que la disposition ne s'applique pas aux infirmiers de sexe masculin.

Afin d'éviter ces problèmes, il est proposé de faire référence à l'arrêté royal n° 78 du 10 novembre 1967 relatif à l'exercice de l'art de guérir, de l'art infirmier et des professions paramédicales.

Paul HATRY.

van wat men een uitgestelde betaling kan noemen. Om maatschappelijke redenen die in ons land steeds vaker aangehaald worden, staan vele artsen hun patiënten toe te betalen nadat zij door hun ziekenfonds terugbetaald zijn.

In de voorgestelde regeling zou dat gebruik niet meer toegestaan zijn omdat het niet mogelijk zal zijn een getuigschrift voor verstrekte hulp af te geven vooraleer men betaald is.

2. Bovendien bepaalt artikel 327, § 1, derde lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen dat de ontvangstbewijzen-getuigschriften voor verstrekte hulp afgegeven door geneesheren, tandheelkundigen en paramedische medewerkers niet mogen worden meegedeeld zonder dat de nationale raad van de Orde der geneesheren of de provinciale geneeskundige commissie, naar gelang het geval, de gelegenheid hebben gehad zich ervan te vergewissen dat de Administratie der directe belastingen hierdoor geen inlichtingen krijgt betreffende de identiteit van de zieken en de verzekerden.

In de voorgestelde regeling wordt de fiscus er echter toe aangezet bij de verzekeringsinstellingen inlichtingen in te winnen op grond van de samen met de fiscale strook afgegeven getuigschriften voor verstrekte hulp. Het gevaar wordt dus groter dat de belastingadministratie terzelfder tijd inlichtingen verkrijgt betreffende de identiteit van de zieken en de verzekerden.

Deze regeling biedt dus geen enkele waarborg voor de naleving van het medisch geheim, dat onvermijdelijk geschonden zal worden bij elke fiscale controle die betrekking heeft op getuigschriften voor verstrekte hulp.

Daarom moet deze betwistbare bepaling geschrapt worden.

Nr. 2 VAN DE HEER HATRY

(Subsidiair amendement op amendement nr. 1)

Art. 2

De woorden «de geneesheren, de apothekers, de licentiaten in de wetenschappen klinische biologie, de vroedvrouwen, de verpleegsters, de verpleegassistenten en hiermee gelijkgestelden, de kinesitherapeuten en tandartsen» **vervangen door de woorden** «*de personen die medische en paramedische beroepen uitoefenen als bedoeld in koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies*».

Verantwoording

De voorgestelde tekst geeft een opsomming van de verschillende beroeps categorieën die aan deze regeling onderworpen worden. De opsomming van beroepen die overigens niet gedefinieerd zijn, kan evenwel rechtsonzekerheid veroorzaken. Bovendien stemt de Nederlandse tekst niet altijd overeen met de Franse tekst. Ten slotte blijkt de regeling niet van toepassing te zijn op verpleegkundig personeel van het mannelijke geslacht.

Om deze problemen te voorkomen, wordt voorgesteld te verwijzen naar koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde en de paramedische beroepen.